

## **BPM/informatiebeschikking**

Toelichting van 21 april 2021, nr. 2021-0000063307 op het intrekken van het beroep in cassatie tegen de uitspraak van Hof 's-Hertogenbosch van 21 januari 2021, nr. 19/00576, ECLI:NL:GHSHE:2021:135.

## **Inhoudsindicatie uitspraak Hof op [www.rechtspraak.nl](http://www.rechtspraak.nl)**

Informatiebeschikking. BPM. Niet meer in geschil is dat voor de beoordeling van de staat van het voertuig sinds 19 juli 2019 wordt aangesloten bij het moment van aangifte dan wel melding in het geval van een vergunninghouder. De door de inspecteur opgevraagde stukken zijn enkel relevant voor de vraag of belanghebbende bepaalde feiten aannemelijk heeft gemaakt waarvan de bewijslast op belanghebbende rust. Naar het oordeel van het hof heeft de inspecteur bij het opvragen van deze stukken dan geen belang waarop artikel 47 AWR ziet. De informatiebeschikking wordt vernietigd.

## **De staatssecretaris van Financiën trekt zijn beroep in cassatie in. Ter toelichting merkt hij het volgende op:**

Tussen partijen is in geschil of de Inspecteur terecht een informatiebeschikking zoals bedoeld in artikel 52a, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: AWR) aan belanghebbende - die handelt in auto's en een vergunninghouder is als bedoeld in artikel 8 van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 - heeft gegeven over de jaren 2015 en 2016.

Artikel 47 AWR geeft de inspecteur ruime bevoegdheden om aan een belastingplichtige informatie te vragen. Voldoende is dat de inspecteur zich in redelijkheid op het standpunt kan stellen dat de door hem gevraagde informatie van belang kan zijn voor de belastingheffing ten aanzien van deze belanghebbende (vgl. HR 18 april 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF7498, en HR 18 december 2015, ECLI:NL:HR:2015:3603).

Het Hof heeft met juistheid geoordeeld dat als op een belastingplichtige de bewijslast rust met betrekking tot een feitelijke omstandigheid die, indien aannemelijk, tot geen of een lagere belasting voor die belastingplichtige zou leiden, het niet ingaan op een uitnodiging van de inspecteur nadere inlichtingen te verstrekken, geen gevolg heeft voor de bewijslastverdeling; de bewijslast van die omstandigheid rustte immers al op de belastingplichtige. Als een belastingplichtige in een dergelijke situatie niet voldoet aan het informatieverzoek van de inspecteur, leidt dat niet tot omkering en verzwaring van de bewijslast; vgl. de arresten HR 3 februari 2006, ECLI:NL:HR:2006:AV0821, HR 3 februari 2006, ECLI:NL:HR:2006:AV0826 en HR 18 februari 2011, ECLI:NL:HR:2011:BO4376.

Opgemerkt zij dat deze arresten louter betrekking hebben op de bewijslast in de belastingprocedure. Daaruit vloeit niet voort dat ter zake van aftrekposten als waarop die arresten

het oog hebben, de in artikel 47 AWR genoemde en in artikel 68 en 69 AWR gesanctioneerde verplichting tot verstrekking van gegevens niet bestaat (vgl. HR (strafkamer) 23 december 2008, ECLI:NL:HR:2008:BF01919, r.o. 2.6). De opvatting van belanghebbende dat zij de gevraagde gegevens niet hoeft te verstrekken acht ik derhalve niet juist, nu uit de uitspraak van het Hof volgt dat de gevraagde gegevensdragers van belang kunnen zijn voor de heffing van BPM ten aanzien van belanghebbende. De inspecteur zal in toekomstige zaken na het opvragen van gegevens waarvoor op de belastingplichtige de bewijslast rust, zonder de afgifte van een informatiebeschikking overgaan tot een naheffing als de wel beschikbare informatie uit de aangifte hiertoe aanleiding geeft.

Het Hof heeft voorts terecht geoordeeld dat in het geval een of meer in de informatiebeschikking geconstateerde informatieverzuimen niet tot omkering en verzwaring van de bewijslast zullen kunnen leiden, de informatiebeschikking (in zoverre) niet in stand kan blijven (zie HR 10 februari 2017, ECLI:NL:HR:2017:130, r.o. 3.3.2). Het Hof is bij zijn oordeel uitgegaan van een juiste bewijslastverdeling voor wat betreft de heffing van BPM; zie het arrest HR 17 januari 2020, ECLI:NL:HR:2020:63, r.o. 2.3.1 tot en met 2.3.3.

Het oordeel van het Hof dat de door de Inspecteur opgevraagde stukken enkel relevant zijn voor de vraag of belanghebbende bepaalde feiten aannemelijk heeft gemaakt waarvan de bewijslast al op belanghebbende rust, zoals bijvoorbeeld schade van de auto, is feitelijk en gelet op de stukken van het geding niet onbegrijpelijk.

Het oordeel van het Hof dat omdat de geconstateerde informatieverzuimen niet tot omkering en verzwaring van de bewijslast kunnen leiden, de informatiebeschikking niet in stand kan blijven, getuigt mijns inziens niet van een onjuiste rechtsopvatting. Het oordeel is voor het overige te zeer verweven met vaststellingen van feitelijke aard om in cassatie te kunnen worden getoetst. Van het instellen van beroep in cassatie valt gelet op het voorgaande dan ook geen succes te verwachten. Derhalve is besloten om te berusten in de uitspraak en het ingestelde pro forma beroep in cassatie in te trekken.